

Тя си живѣше, докато други прекарваха цѣлия си животъ въ грижи да се наредятъ.

Случи се така, че най-неочаквано Лили се влюби силно и страстно. Струваше ѝ се, че животътъ сега почва. Днитѣ и нощитѣ ѝ бѣха нови, небивали, чудни и прекрасни. Слънцето, хората и всичко въ свѣта ѝ се струваме ново, непознато до тогава. Сърдцето ѝ трепваше неволно отъ всѣка негова дума.

Той бѣше младъ адвокатъ, много способенъ и работитѣ му вървѣха добре. Всички му предричаха хубаво бѣдеще. Тя измѣни цѣлия си животъ заради него. Напустна всичко. Други мъже не съществуваха вече за нея.

И той бѣше откъснатъ отъ свѣта. Заживѣха заедно двамата. Отбѣгваха познати и близки.

Колко е хубаво така! Да имашъ само единъ човѣкъ, да го обичашъ и той да те обича! Да си винаги съ него и, ако се раздѣлишъ отъ него за нѣколко часа, съ мисълта си да го придружавашъ навсѣкжде, на всѣка крачка. Колко голѣма радостъ е да знаешъ, че и той неотклонно те следва съ мисълта си! Тя бѣше опита отъ неизпитаната красота, която неочаквано ѝ донесе животътъ, и по цѣли дни и нощи не знаеше какво става съ нея.

— Лили се поправи!

— Лили поумнѣ, тя е отъ добро семейство!

— Той е добъръ!

— Лили пакъ се нареди, — допълваха съ завистъ майкитѣ на неомжженитѣ си дъщери и изсъскваха измежду стиснатитѣ си зъби отровни думи.

Лили се вѣнча за младия адвокатъ.

Лесно стана отново съпруга.